

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 januari 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0560
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0287-UDN

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Marc VAN HERZELE2. mevrouw Agnes SCHEERS <p>vertegenwoordigd door advocaat Wilfried SERVANCX met woonplaatskeuze op het kantoor te 1970 Wezembeek-Oppem Mechelsesteenweg 105</p>
Verwerende partij	<p>de provincie VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Dany SOCQUET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3080 Tervuren, Merenstraat 28</p>
Tussenkomende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. mevrouw Kelly MERCKX2. de heer Steven CORDEMANS <p>vertegenwoordigd door advocaat Thomas GEYNS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 15 januari 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 19 november 2020.

De verwerende partij heeft akte genomen van het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren van 29 juni 2020.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partijen een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een eengezinswoning in halfopen bouworde met afwijkende kroonlijsthoogte en dakhelling en het oprichten van een carport met een hoogte van maximaal 3,00 m op het perceel gelegen te 3080 Tervuren, Louis Buelenslaan 16, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie G, nummer 178w.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkommende partijen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is opgenomen in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 19 januari 2021.

Advocaat Wilfried SERVFRANCKX voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Dany SOCQUET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Thomas GEYNS voert het woord voor de tussenkommende partijen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. DE TUSSENKOMST

De tussenkommende partijen verzoeken door neerlegging ter griffie op 19 januari 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen. Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

I. FEITEN

De tussenkommende partijen dienen op 31 maart 2020 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het "*oprichten van een eengezinswoning in halfopen bouwde met afwijkende dakhelling en kroonlijsthoogte*" op het perceel gelegen te 3080 Tervuren, Louis Buelenslaan 16.

De aanvraag beoogt het oprichten van een eengezinswoning in halfopen bebouwing (huisnummer 16) op een thans onbebouwd perceel. De woning, met een bouwdiepte van 12 meter op het gelijkvloers en een kroonlijsthoogte van 6,04 meter ten aanzien van de straatpas, wordt opgericht tegen de linker perceelsgrens. Er is ook een omgevingsvergunning aangevraagd voor het oprichten van een woning in half open bebouwing (huisnummer 14) tegen de aangevraagde woning.

De verzoekende partijen zijn eigenaars en bewoners van de woning met huisnummer 12.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Leuven in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden', goedgekeurd op 16 december 2011 in 'artikel A0.0, afbakeningslijn Vlaams strategisch gebied rond Brussel'. Het betreft een overdruk zonder eigen bestemmingscategorie.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een verkaveling '297-FL-75' van 10 juli 1968. Het betreft lot 9 van deze verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 mei 2020 tot en met 12 juni 2020, dienen onder meer de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 juni 2020, op eensluitend advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partijen.

Tegen die beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 3 augustus 2020 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 november 2020 om de beroepen niet in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 17 november 2020 verklaart de verwerende partij de beroepen op 19 november 2020 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning.

Dit is de bestreden beslissing.

II. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

III. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet)

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

Het verzoekschrift bevat geen afzonderlijke titel waarin wordt uiteengezet wat de redenen zijn die de schorsing bij uiterst dringende noodzaak verantwoorden. Wel stellen de verzoekende partijen, vóór de uiteenzetting van de middelen, dat zij een beroep tot vernietiging hebben ingediend op 8 december 2020, dat zij echter vaststelden dat op 10 januari 2021 een aanvang is genomen met de werken, wat doet vermoeden dat de aanvragers binnen de kortste tijd wensen over te gaan tot het oprichten van de woning. Ze stellen verder dat een gewone schorsing geen nut zou hebben omdat de woning “gelet op de gebruikelijke termijnen” opgericht en desgevallend bewoond zal zijn vooraleer de schorsing zou zijn uitgesproken.

2.

De verwerende partij verwijt aan de verzoekende partijen dat ze na de betekening van de bestreden beslissing meer dan een maand gewacht hebben om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. De verzoekende partijen hebben een vernietigingsberoep ingesteld, zonder de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vragen. Nochtans was er ook op dat moment geen enkele indicatie dat de bouwheer niet onmiddellijk zou overgaan tot de start van de werken. Door enkel een vordering tot nietigverklaring in te leiden hebben de verzoekende partijen volgens de verwerende partij duidelijk te kennen gegeven niet te moeten vrezen voor de eventuele gevolgen van de opstart van de bouwwerken en de vooruitgang hiervan en aldus ook evenmin van enig mogelijk onherstelbaar karakter van de aldus veroorzaakte schade of hinder.

Verder stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing strekt tot de bouw van een eengezinswoning met kruipkelders. Deze constructie kan niet binnen korte termijn worden opgericht en de verzoekende partijen geven ook geen enkele indicatie van het verwachte tijdsverloop om te kunnen besluiten dat een gewone schorsingsvordering haar doel zou voorbijschieten.

De woning van de verzoekende partijen grenst niet aan het aanvraagperceel. De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partijen de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing relateren aan de stedenbouwkundige voorschriften voor de inplanting en de nokhoogte, hellingsgraad van het dak en de esthetiek van de op te richten woning die niet zouden zijn nageleefd. Er wordt verder ook gewag gemaakt van lichtderving, die volgens de verwerende partij niet concreet gemaakt wordt gelet op de afstand tussen de beide woningen. De verwerende partij heeft de mogelijke hinder voor de verzoekende partijen trouwens grondig onderzocht bij haar beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening en met de plaatselijke omgeving.

3.

De tussenkomenende partijen stellen dat de verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is. De start van de werkzaamheden is niet voldoende om de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. De verzoekende partijen beperken zich verder tot algemeenheden en een wettigheidskritiek die geen betrekking heeft op de uiterst dringende noodzakelijkheid. De hinder die vermeld wordt in het tweede middel wordt niet aan de hand van stukken gestaafd. Volgens de tussenkomenende partijen maken de verzoekende partijen ook niet duidelijk waarom de hinder van die aard zou zijn dat een gewone schorsing niet kan worden afgewacht.

Beoordeling door de Raad

1.

Nog los van de vraag of de verzoekende partijen afdoende duidelijk maken dat de werken relatief gemakkelijk en snel uitgevoerd kunnen worden, moet erop gewezen worden dat dit gegeven op zich niet volstaat om de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Een verzoekende partij dient met concrete en aan de zaak eigen gegevens aan te tonen dat de zaak uiterst dringend is door de nadelige gevolgen die gepaard gaan met de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning en die een beroep op die procedure kunnen verantwoorden. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is immers een uitzonderingsprocedure. Ze houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging, ze herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging. De uiteenzettingen in het verzoekschrift over de uiterst dringendheid en de noodzaak daartoe zijn derhalve van bijzonder belang. Een verzoekende

partij moet overtuigen dat het beroep op de uitzonderingsprocedure verantwoord is aan de hand van concrete gegevens, die een voldoende ernst vertonen en voldoende aannemelijk worden gemaakt.

De verzoekende partijen laten de nadelige gevolgen volledig onbesproken bij de uiterst summiere opgave van redenen waarom ze de uiterst dringende behandeling van de zaak vragen. Ze gaan er klaarblijkelijk, maar verkeerdelijk van uit, dat het voldoende is om aan te tonen dat de werken zijn gestart en dat er vermoed kan worden dat een uitspraak in een gewone schorsingsprocedure te laat zal komen.

Een verzoekende partij moet echter, om een succesvol beroep te doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ook overtuigen dat haar persoonlijke nadelen door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning in zodanige mate ernstig zijn dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is.

Een dergelijke uiteenzetting ontbreekt in het verzoekschrift.

De argumentatie onder het tweede middel bevat een ondertitel "*gevolgen voor verzoekers*". De verzoekende partijen zetten daarin in essentie uiteen welke gevolgen er voor hen voortvloeien doordat een vergunning werd verleend zonder toepassing van de bestaande verkavelingsvoorschriften. De uiteenzetting is duidelijk bedoeld om hun middel, waarin wordt aangevoerd dat de goede ruimtelijke ordening en harmonie wordt geschonden, kracht bij te zetten. Ze wijzen op de grotere hoogte van de vergunde woning, beweren dat er rechtstreekse zichten zullen zijn vanuit de vergunde woning, dat ze verstoken zullen blijven van licht en zon, ze wijzen op de carport in de zijdelingse bouwstrook. Los van de vraag of, en welke, nadelige gevolgen de verzoekende partijen aantonen of aannemelijk maken in de argumentatie onder het tweede middel, blijft de vaststelling dat deze nadelige gevolgen worden aangehaald om het middel dat verband houdt met de goede ruimtelijke ordening te ondersteunen, maar geen betrekking heeft op een uiteenzetting die gerelateerd kan worden aan de keuze voor de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Het komt bovendien niet aan de Raad toe om aan te nemen dat één of meer nadelen die onder de middelen worden uiteengezet dienstig kunnen zijn om de uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden. Niet alleen zou de Raad zich daardoor in de plaats stellen van de verzoekende partijen, maar ook afbreuk doen aan de rechten van verdediging van de andere partijen.

2.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 22 januari 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Nathalie DE CLERCQ